

Apa hatalmasat sóhajtott, amikor körülnézett: vajon hogyan fogja a sátrat meg ezt a rengeteg holmit beszuszakolni az autóba?! Ráadásul Anya épp most hozott egy újabb, enni- és innivalóval megrakott kosarat. Szerencsére azonban rengeteg ide-oda tologatás meg ki-bepakolás után mégiscsak befért minden. Indulhattak a tengerpartra. Bori borzasztóan izgatott volt...

Bori és Miska szeretett volna végre a tengerhez menni. Apa kibérelt a parton egy strandfotel. Elsőként Miska ment be a vízbe. Két kézzel fröcskölte Borit, aki persze ezt rögtön viszonzta. A gyerekek megállapították, hogy a víznek itt teljesen más íze van, mint az uszodában – a tenger picit sós. Versenyt úsztak, és a zöld gumikrokodillal játszottak. Pancsoltak, míg meg nem éheztek. Akkor megvacsoráztak a strandfotelben, és közben az arra járó hajókat figyelték. ...

A strandon Bori és Miska kagylókat és kavicsokat gyűjtöttek, majd építettek egy nagy homokvárat, amit aztán a gyűjteményük darabjaival díszítettek ki. A partra vetett hínár, hordalékfa és kavics között találtak egy apró rákot. Bori egy kis tavat akart neki építeni. Ásott egy lyukat és egy árkot, ami a tengerből a lyukhoz vezetett. De a rákocska nem akart beköltözni az új tóba. Más gyerekek is jöttek, hogy megnézhessék az apró állatot. Aztán Boriékkal együtt még több tavacskát, csatornát és gátat építettek.

Liane Schneider: Bori kempingezik - részlet

Írta: Liane Schneider

2014. július 09. szerda, 00:02 -

Másnap reggelre a tavak és a csatornák szinte eltűntek. Viszont a parton mindenütt iszapos, áttetsző, fehéres, gömbölyű bigyók heverték.

Bori ilyesmit még soha nem látott.

□ Ezek medúzák □ mondta Apa.

Bori sokáig kutatott egy olyan hely után, ahol nincsenek medúzák. De még a vízben is ezekbe az átlátszó lényekbe botlott. Úgy néztek ki, akár a kísértetek.

Eva Wenzel-Bürger rajza